

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ (πρωΐ). ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Περὶ ὧραν ἡ' σημαίνει.
Εὐλογήσαντος δὲ τοῦ Ἀρχιερέως ἢ
τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ **Λυχνικοῦ**.
καὶ μετὰ τὸν Προοιμιακόν, **Συναπτὴ**
μεγάλη.

ὁ Ἱερεύς: Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς 103

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβην, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὅ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὅ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὅ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὅ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνὴν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθῆσεται ἡ γῆ.
- Ὅ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ κλόνην τῆ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηριζεῖ.
- Χορτασθῆσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαίρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- Ἀνοίζαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χόλον αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὅ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καννίζονται.
- Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
- Ὅ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Καὶ πάλιν

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοὶ ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμὰς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμὰς, ὁ Θεός, τῆ σὴ χάριτι.
- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς: Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

ὁ α' χορὸς

Ἦχος β' Ψαλμὸς ρμ' (140)

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ

κεκραγένοι με πρὸς σὲ
εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ β' χορός

- **Κ**ατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἰδιόμελα Ἦχος β'

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν Δημιουργόν, καὶ Κτίστην τῶν ἀπάντων, Πιλάτῳ παραδώσῃ, ὡ τῶν ἀνόμων! ὡ τῶν ἀπίστων! ὅτι τὸν ἐρχόμενον, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, εἰς κρίσιν εὐτρεπίζουσι, τὸν ἰώμενον τὰ πάθη, πρὸς πάθος ἐτοιμάζουσι. Κύριε μακρόθυμε, μέγα σου τὸ ἔλεος, δόξα σοι.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Συντρέχει λοιπόν, τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων...

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἰούδας ὁ παράνομος Κύριε, ὁ βάψας ἐν τῷ δαίπνῳ τὴν χεῖρα, ἐν τῷ τρυβλίῳ μετὰ σοῦ, ἐξέτεινεν ἀνόμως τὰς χεῖρας, τοῦ λαβεῖν ἀργύρια, καὶ ὁ τοῦ μύρου λογισάμενος τιμὴν, σὲ τὸν ἀτίμητον οὐκ ἔφριξε πωλῆσαι, ὁ τοὺς πόδας ὑφαπλώσας ἐπὶ τὸ νίψαι, τὸν Δεσπότην κατεφίλησε δολίως, εἰς τὸ προδοῦναι τοῖς ἀνόμοις, χοροῦ δὲ Ἀποστόλων ῥιφεῖς, καὶ τὰ τριάκοντα ῥίψας ἀργύρια, σοῦ τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν οὐκ εἶδε, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις' καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἰούδας ὁ προδότης δόλιος ὢν, δολίῳ φιλήματι παρέδωκε τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὡς δούλον πέπρακε τοῖς παρανόμοις, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ Ἄμνός ὁ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς ὁ τοῦ Πατρός, ὁ μόνος πολυέλεος.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἰούδας ὁ δούλος καὶ δόλιος, ὁ μαθητὴς καὶ ἐπίβουλος, ὁ φίλος καὶ διάβολος, ἐκ τῶν ἔργων ἀπεφάνθη, ἠκολούθει γὰρ τῷ Διδασκάλῳ, καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐμελέτησε τὴν προδοσίαν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ. Παραδώσω τοῦτον, καὶ κερδήσω τὰ συναχθέντα χρήματα, ἐπεζήτη δὲ καὶ τὸ μύρον πραθῆναι, καὶ τὸν Ἰησοῦν δόλῳ κρατηθῆναι, ἀπέδωκεν ἀσπασμόν, παρέδωκε τὸν Χριστόν, καὶ ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, οὕτως ἠκολούθει, ὁ μόνος εὐσπλαγχνος καὶ φιλόανθρωπος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἦχος ὁ αὐτὸς

Ἦον ἐκήρυξεν Ἄμνὸν Ἡσαΐας, ἔρχεται ἐπὶ σφαγὴν ἐκούσιον, καὶ τὸν νῶτον δίδωσιν εἰς μάστιγας, τὰς σιαγόνας εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπον οὐκ ἀπεστράφη, ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, θανάτῳ δὲ ἀσχήμονι καταδικάζεται, πάντα ὁ ἀναμάρτητος ἐκουσίως καταδέχεται, ἵνα πᾶσι δωρήσῃται τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν.

Ἦχος πλ. β'

ὁ α' χορός

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.**

ὁ β' χορός

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, ἀμήν.**

Ἦχος πλ. β'

**Γέννημα ἐχιδνῶν, ἀληθῶς ὁ Ἰούδας,
φαγόντων τὸ Μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
γογγυζόντων κατὰ τοῦ τροφέως, ἔτι
γὰρ τῆς βρώσεως οὔσης ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν, κατελάλουν τοῦ
Θεοῦ οἱ ἀχάριστοι, καὶ οὗτος ὁ
δυσσεβής, τὸν οὐράνιον Ἄρτον, ἐν τῷ
στόματι βαστάζων, κατὰ τοῦ
Σωτῆρος τὴν προδοσίαν εἰργάσατο.
Ὡ γνῶμης ἀκορέστου, καὶ τόλμης
ἀπανθρώπου! τὸν τρέφοντα ἐπώλει,
καὶ ὄν ἐφίλει Δεσπότην, παρεδίδου
εἰς θάνατον, ὄντως ἐκείνων υἱὸς ὁ
παράνομος, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν
ἀπώλειαν ἐκληρώσατο. Ἀλλὰ φεῖσαι
Κύριε, τοιαύτης ἀπανθρωπίας τὰς
ψυχὰς ἡμῶν, ὁ μόνος ἐν μακροθυμίᾳ
ἀνεΐκαστος.**

Εἴσοδος. (με Ευαγγέλιον)

Σοφία Ὁρθοί!

**Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι
καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ
κόσμος σε δοξάζει.**

Ἐσπέρας!

**Προκείμενον Ἦχος α' Ψαλμὸς
ρλθ'(139)**

**Ἐξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου
πονηροῦ.**

**Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν
καρδίᾳ.**

**Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΙΘ', 10-19)**

**Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν' καταβὰς
διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ**

**ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον,
καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν
τρίτην, τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ
Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ
ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων.
Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς
τὸ ὄρος, καὶ θίγειν τι αὐτοῦ, πᾶς ὁ
ἀψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ
τελευτήσει, οὐκ ἄσεται αὐτοῦ χεῖρ,
ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ
βολίδι κατατοξευθήσεται, ἐάν τε
κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται.
Ὅταν δὲ αἱ φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες,
καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους,
ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος.
Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους
πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἡγίασεν αὐτούς,
καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε
τῷ λαῷ. Γίνεσθε ἔτοιμοι, τρεῖς
ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί.
Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ,
γενηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο
φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη
γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ φωνὴ τῆς
σάλπιγγος ἤχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς
ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ
ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς
συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς
παραμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ
ὄρος. Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἔκαπνίζετο
ὄλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν
ἐπ' αὐτὸ ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ
καπνός, ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου, καὶ
ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο
δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος,
προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα.
Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς
ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.**

**Προκείμενον Ἦχος βαρὺς Ψαλμὸς
νη'**

**Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ
Θεός.**

**Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν.**

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. ΛΗ', 1-21 ΜΒ', 1-5)

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰώβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν. Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδία, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; Ζῶσαι, ὥσπερ ἀνὴρ, τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιῶν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δὲ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ' αὐτῆς; ἐπί, τίνοσ οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ' αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἦνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες Ἄγγελοι μου, ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὁμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαργάνωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθειὶς κλεῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύσῃ, καὶ οὐχ ὑπερβήσῃ, ἀλλ' ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα. Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωῖνόν, ἐωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν, ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἀσεβεῖς ἐξ αὐτῆς; Ἡ σύ, λαβὼν πηλόν, ἔπλασας ζῶον, καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφείλες δὲ ἀπὸ ἀσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν δὲ ἴκνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντές σε, ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἀνάγγελον δὲ μοι, πόση τίς ἐστι; ποία δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις μὲ εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἶδας ἄρα ὅτι τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς; Ὑπολαβὼν δὲ Ἰώβ τῷ Κυρίῳ λέγει. Οἶδα ὅτι πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς

δὲ ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην. Ἄκουσον δέ μου, Κύριε, ἵνα κάγω λαλήσω, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ με δίδαξον, ἀκοὴν μὲν ὠτός, ἤκουόν σου τὸ πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Ν' 4-11)

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γινῶναι ἠνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρῶτῃ πρῶτῃ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνω, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἄμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἴδου πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἢ ἐξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἀ' χορός

Κύριε ἐλέησον.

ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

τὸ Τρισάγιον

εἶτα τὸν Ἀπόστολον

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κέφ. ΙΑ', 23-32)

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί, ἣ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τούτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνήσαι, λέγων. Τούτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι. τούτο ποιεῖτε, Ὅσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τούτον, καὶ τὸ ποτήριον τούτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε, ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τούτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοί, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ **σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.**

Ἀλληλουῖα Ἦχος πλ. β'

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι. Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολείται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Κατὰ Ματθαῖον

(κστ' 2 - 20, Ἰω.

ιγ' 3 - 17, Ματθ.

κστ' 21 - 39, Λουκ.

κβ' 43 - 44, Ματθ.

κστ' 40 - 75, κζ' 1 - 2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
...

ὁ α' χορός

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντὶ Χερουβικοῦ τὸ παρὸν

Τροπάριον

Ἦχος πλ. β'

ὁ α' χορός

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Ἰὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας...

Μ.Εἴσοδος...(συνεχίζει πάλιν ὁ α' χορός)

... **ἀλλ'** ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ

Μεγάλου Βασιλείου

(ἦχος β', μέλος ἀρχαῖον)

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

ὁ α' χορός

τὸ Μέγα Μεγαλυνάριον

Ἐμμελῆς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος· ἡγιασμένε ναέ, καὶ Παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν, ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος α' ἐκ τοῦ Κε (μέλος ἀρχαῖον)

Τὴν γὰρ σὴν μήτραν, θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, **δόξα σοι.**

ὁ β' χορός
ῥῆχος πλ. β'

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ,
σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνὸν με
παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς
σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά
σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ'
ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί
μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ,
σήμερον Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνὸν με
παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς
σου τὸ Μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημά
σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ'
ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι. Μνήσθητί
μου Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου. **(χύμα εἰς τὸ κλιτὸν)**

ῥῆχος β'

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.
(τρὶς).

Ἀπόλυσις

**«... Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα
ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν
ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας
τῶν Μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ
καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός
ὁ ἀληθινός Θεός...»**